

РЕШЕНИЕ

№ 2558

гр. София, 16.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 25.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **13230** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на З. И. Д. срещу ЗППАМ № 19-4332-002531/15.04.2019 г., издадена от началник група при СДВР-ОПП, с която на лицето е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2, б „к“ от ЗДвП временно спиране от движение на МПС до заплащане на дължимата глоба.

В жалбата е посочено, че незаконосъобразна, издадена в противоречие с материалния и процесуалния закон. Моли се ЗППАМ да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателката не се явява, представлява се от адв. В., който поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – Г. В. Б., началник група при СДВР-ОПП – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 14.04.2019 г. е съставен АУАН серия АА № 090753 на З. Д. за това, че на същата дата в 16.54 ч. в [населено място], [улица]от [населено място] по посока[жк]управлява собствения си лек автомобил „Д. Ч.“ с рег. [рег.номер на МПС] и при извършена проверка на КПП В. е установено, че водачът не е заплатил фиш № 34401/05.03.2019 г., с което е нарушил чл. 186, ал. 7 от ЗДвП.

Иззети са СУМПС №[ЕИК], контролен талон № [ЕГН], СРМПС №[ЕИК].

АУАН е връчен на нарушителя на 14.04.2019 г., като е подписан от него с възражения.

Издадено е НП № 19-4332-007202/18.04.2019 г., с което на З. Д. е наложена глоба в размер на 20 лв. на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 186, ал. 7 от ЗДвП. НП е отменено с решение на СРС, влязло в сила на 14.11.2019 г.

Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ № 19-4332-002531/15.04.2019 г., издадена от началник група при СДВР-ОПП, с която на лицето е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2, б. „к“ от ЗДвП временно спиране от движение на МПС до заплащане на дължимата глоба.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК от лице, имащо правен интерес на оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Оспорената ЗППАМ е издадена от компетентен орган, видно от приложените по делото заповеди за компетентност.

ЗППАМ отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК, същата съдържа фактическите и правните основания, послужили за издаването и е мотивирана.

Съгласно чл. 171, т. 2, б. "к" ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки - временно спиране от движение на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с наложено наказание глоба, незаплатена в срока за доброволно заплащане - до заплащане на дължимата глоба.

Съдът приема, че към момента на издаване на процесната ЗППАМ са били налице предпоставките за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 2, б. „к“ от ЗДвП. Между страните не е спорно, че жалбоподателят е управлявал лек автомобил. Към момента на извършване на проверката от полицейските органи и съставянето на АУАН същият е имал незаплатена в срока за доброволно изпълнение глоба, за която няма данни да е била оспорена и отменена по съответния ред. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по ЗДвП имат доказателствена сила до доказване на противното. При валидно съставен АУАН, както е в настоящия случай, административнонаказващият орган действа в условията на обвързана компетентност, а не на оперативна самостоятелност, поради което е длъжен да наложи ПАМ и няма право на самостоятелна преценка.

Въз основа на АУАН, послужил като основание за издаване на процесната

ЗППАМ, е издадено НП, което е отменено с решение на СРС, влязло в сила на 14.11.2019 г. Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на неговото издаване. Решението на СРС, с което НП е отменено, не е основание да се приеме, че към момента на издаване на процесната ЗППАМ не са били налице предпоставките за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2, б. „к“. Отмяната на НП от СРС налага извод, че е отпаднало основанието за прилагането на ПАМ, но не и до извод за незаконосъобразност на заповедта към момента на издаването ѝ. С прилагането на принудителните административни мерки законът обвързва настъпването на различни правни последици от административното наказание с оглед постигане на заложените в чл. 1 от ЗДвП цели. Принудителната административна мярка е с превантивен характер и има за цел да осуети възможността за извършване на други подобни нарушения. ПАМ не е административно наказание. Оспорената заповед има самостоятелни правни последици, различни от акта, с който се установява административно нарушение и се налага административно наказание. ПАМ са форма на изпълнително-разпоредителна дейност, чрез която в предвидените от закона случаи се упражнява държавна принуда. По отношение правната същност на процесната принудителна административна мярка следва да се има предвид, че тя не цели да санкционира/накаже нарушителя и/или трети лица, а да се постигне правно определен резултат - подобряване на пътната обстановка в страната, ограничаване и намаляване броя на пътнотранспортните произшествия, на загиналите и ранените при пътни инциденти участници в движението.

Направеното в жалбата възражение, че дължимата глоба е била заплатена, поради което не е следвало да се издава ЗППАМ, е неоснователно. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, буква „д“ и т. 2, буква „к“ не се издава, ако в срок до два часа от съставянето на акта за установяване на административно нарушение и отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство или на свидетелството за регистрация на моторното превозно средство се заплатят дължимите глоби. АУАН е съставен на 14.04.2019 г., а глобата е заплатена на 15.04.2019 г., което се установява от приложеното по делото платежно нареждане, поради което тази разпоредба от ЗДвП е неприложима.

За пълнота съдът следва да отбележи, че цитираното от процесуалния представител на жалбоподателя решение на КС № 3/2021 г., с което е обявена да противоконституционна нормата на чл. 171, т. 2, б. „к“ от ЗДвП, не касае законосъобразността на издадени преди неговото влизане в сила ЗППАМ, каквато е процесната по аргумент от чл. 142, ал. 1 от АПК. Решенията на КС, с които се обявява противоконституционност на законови разпоредби имат действие занапред. Обявената за противоконституционна разпоредба не се прилага от момента на влизане в сила на решението на КС три дни след обнародването му в „Държавен вестник“, съобразно чл. 151, ал. 2 от КРБ.

С оглед изложеното оспорената ЗППАМ е законосъобразна, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. И. Д. срещу ЗППАМ № 19-4332-002531/15.04.2019 г., издадена от началник група при СДВР-ОПП, с която на лицето е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2, б „к“ от ЗДВП временно спиране от движение на МПС до заплащане на дължимата глоба.

Решението е окончателно на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДВП.

СЪДИЯ: